

prevoda „Narodovega — ured.) mnogih učiteljev saj tako daleč ne sega, da modernega (sedanjega) boja proti krščanstvu v šolo ne nesejo in se ne borijo vedno s farno duhovščino — občinam na veliko škodo in pohujšanje!“ Naj bi si to iz „Naroda“ bili zapomnili vsi, ktere zadeva!

Normalni šolski zavod nema dolgá in znaša za tekoče leto: 8384 gld. — Potem je odgovoril dež. predsednik žl. Kúbeck na vprašanja celjskega župana zastran izšolanja okolice in da bi se okolica prisilila k plačanju svote, katero ji je naložil po novi postavi mestni šol. svet. (Glej 9. št. „Gospodarja.“) V odgovoru je cesarski namestnik nekoliko župana, oziroma mestni šol. svet pokregal, ker v tej stvari presamovoljno postopa. — Občinsko predstojništvo celjske okolice je namreč m. julija 1871 pri deželnem šol. svetu vložilo pritožbo zoper naloženi šolski davek. Pritožba se je bila še tisti mesec oddala mestnemu šol. svetu v pretres in poročevanje. Mestni š. svet je pa o tem še le koncem m. decembra 1871 poročal, pritožbe okoličanov pa ni deželnemu šolskemu svetu povrnil, kateri torej nič ni mogel odločiti, ker pritožbe natanko ni poznal. Poročilo je dež. š. svet dné 23. apr. 1872 mestnemu šol. svetu nazaj poslal s tem, da naj vendar tudi pritožbo okoličanov doda. A mestni š. svet tudi zdaj tega ni hotel storiti, marveč se je obrnil do — dež. odbora, češ, da naj ta pomaga, da se volja Celjanom izpolni. —

Gledé na to odgovori ces. namestnik, da bode a) prošnja mestnega šol. sveta za izšolanje okolice od deželnega šol. sveta brž uslišana, ko se zgotovi operat, kaj da naj novi šolski okraj obsega; da se pa b) okolica k plačanju naložene šolske priklade v mestno šol. blagajnico poprej prisiliti ne more, dokler mestni šol. svet ne predloži pritožbe okoličanov, ki je zdaj postala priziv (rekurs) do dež. šolskega sveta.

(Daljno poročilo seje prihodnjé.)

Cerkvene zadeve.

Prečastiti avstrijski škofi se zberejo 12. t. m. na Dunaji v posvét. Katoličani smemo pričakovati, da bodo višji pastirji, ki so ob svojem času po Dunajskem nadškofu svoje sočutje in občudovanje izrekli nemškim, zares apostolskim škofom, zdaj tudi njih pogum za svete pravice cerkve posnemali in tako osrčevali vernike v boju, ki ga bodo brez dvoma nove verske postave vzbudile. Tudi predstojniki samostanov imeli so shod in sestavili protest zoper te postave, pri katerih bi več ne bilo mogoče redovnikov v pravem redu ohraniti. Celó Dunajski benediktinski opat Helfferstorfer, ki je vseskozi z ustavaki vlekel, je

podpisal ta protest. To pojasnuje najbolj vrednost „verskih“ postav!

Misijon. V Sevnici se je 10. t. m. počel misijon, ki ga vodijo čč. oo. iz družbe Jezusove.

Duhovništvo Kozjanske dekanije je poslalo do milostljivega kneza in škofa adresó zaupanja v oziru na verske predloge v državnem zboru, z izrazom, da hoče trdno na njih strani stati v vojski za cerkvene pravice in cerkveno svobodo. — Prav tako! Vivant sequentes!

Cesar Ferdinand in cesarica Maria Ana sta blagovolila darovati za pogorelo cerkvo sv. Petra pri slov. Gradci 2000 gld., — in za zidanje také rekoč nove cerkve v Hajdinu 500 gld.

Na Nemškem rubijo neprenehoma škofe, in kadar ni ničesar več za rubiti, jih pa zapirajo v ječo, kakor so ravno storili zdaj z drugim škofom, namreč Trevirskim. — Čuditi se je res kratkovidnosti Bismarkovi, ki sicer slovi za prebrisanega državnika, da ne spozna iz zgodovine preteklih časov velike nevarnosti, ki nastane za državo samo iz pregaujanja kat. cerkve! V tem oziru je govoril nekdanji minister bogočastja, grof Leon Tun, v obnem zboru kat. političnega društva za Česko, dné 1. marcija tako tehtne in resnične besede, da jih moram tukaj navesti. Rekel je med drugim: „Katoliška cerkev je državi pogubna“ — ta beseda se našim katoliškim národom od njih vlade v obraz poveda! To se drzne reči národom, ki spoštujejo svojo cerkev kot od Boga postavljeno in blagonosno za vse ljudi in za vse razredbe človeške družbe. Nočem govoriti o tem, kakošen vtis da ta beseda dela na katoliška srca, vprašam le: Kaj vendar mislijo liberalni gospodje govoreči o „državni nevarnosti“? Alj je že kdo trdil, da glavár kat. cerkve ali škofje ne želijo obstanka avstrijske države, da jej obstanek spodkopavajo in jo vničiti hočejo? Je li kdo to trdil z ozirom na druge države, z ozirom na Prusko ali pa na novo Nemčijo? In ko bi se kdo drznil kaj takega trditi, ali bi zamogel le na videz to dokazati? Kar zadeva Avstrijo, ve ves svet, da je prav liberalna stranka dolgo in neprenehoma ravno katoliški cerkvi očitala, da je — Avstriji prijateljica!“ Ne Avstrija in ne pruska Nemčija in nobena država na svetu ni v nevarnosti pred kat. cerkvijo, ampak edino le brezversko liberalstvo, ki se šopiri, da zastopa državo. Naj bi ga nihčér v razposajenosti ne motil, zato dela „verske“ postave in trpinči prave vernike! Odtod pa izvirajo velike nevarnosti za državo, katerih so le tisti krivi, ki tlačijo versko svobodo.